

1411368092 (059)

Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь
Установа адукацыі
«Беларускі дзяржаўны педагогічны ўніверсітэт
імя Максіма Танка»
Факультэт беларускай і рускай філаглогії

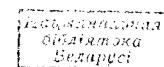
ВОСЬМЫЯ ТАНКАЎСКІЯ ЧЫТАННІ

(да 100-годдзя з дня нараджэння
Максіма Танка)

МАТЭРЫЯЛЫ МІЖНАРОДНАЙ НАВУКОВАЙ
КАНФЕРЭНЦЫИ

г. Мінск, 13–14 верасня 2012 г.

Мінск 2012

УДК 821.161.3
ББК 83.3 (4Беи)
В788

Рэдкалегія:

доктар філалагічных навук, прафесар В.Д. Старычонак (адк. рэд.);
кандыдат філалагічных навук, дацэнт І.М. Гоўзіч;
кандыдат філалагічных навук, дацэнт А.П. Жыганава;
кандыдат філалагічных навук, дацэнт Н.В. Заяц

Рэцэнзенты:

доктар філалагічных навук, прафесар кафедры тэорыі літаратуры БДУ
А.М. Андрэеў;
кандыдат філалагічных навук, дацэнт кафедры беларускай літаратуры
і культуры БДПУ В.А. Вараб'ёва

В788

Восьмая Танкаўская чытанні : матэрыялы Міжнар. навук. канф., г. Мінск,
13–14 верас. 2012 г. / Бел. дзярж. пед. ун-т імя М. Танка ; рэдкал. В.Д. Старычонак,
І.М. Гоўзіч, А.П. Жыганава і інш. ; адк. рэд. В.Д. Старычонак. –
Мінск : БДПУ, 2012. – 224 с.

ISBN 978-985-541-081-3.

У зборніку змешчаны матэрыялы навуковых даследаванняў творчай спадчыны
Максіма Танка. Актуалізуюча праблемы яе далейшага вывучэння і захавання. Вы-
лучаючыя пытанні нацыянальнай ідэі, патрыятызму і інтэрнацыяналізму, адлюстра-
ваныя ў творах пісьменніка.

Адресуецца навуковым работнікам, выкладчыкам, аспірантам і студэнтам, у сферу
навуковых інтерсаў якіх уваходзіць асэнсаванне мастацкага воплыту беларускага
класіка ў літаратуразнаўчым, лінгвістычным і культуралагічным аспектах.

ISBN 978-985-541-081-3

УДК 821.161.3
ББК 83.3 (4Беи)

© БДПУ, 2012

УСТУПНАЕ СЛОВА

Добры дзень, паважаныя выкладчыкі, студэнты і госці нашага
універсітэта! Рады вітаць усіх вас з нагоды значнай падзеі ў жыцці
краіны – 100-годдзя з дня нараджэння класіка беларускай літаратуры
Максіма Танка, імя якога носіць наш універсітэт. Гэты год – юбілейны
і знакавы для беларускай літаратуры і культуры. Мы адзначалі
130-годдзе з дня нараджэння народнага паэта Беларусі Янкі Купалы,
будзем святкаваць 130-годдзе з дня нараджэння народнага паэта
Беларусі Якуба Коласа.

Адным з найвялікшых паэтаў сучасніцца з'яўляецца Максім Танк,
творчасць якога сведчыць пра непарыўную сувязь такога знаёмага
і блізкага зямнога жыцця і самых высокіх імкненніў да зор, любові да
вуснай народнай творчасці, штодзённай руплівай працы землякоў-
пількаўшчан, матчыных рук і да спазнання таямніц Сусвету.

Максім Танк – не толькі беларускі пісьменнік, але і мастак агульна-
чалавечага, сусветнага кшталту, творчасць якога адноўлькава разу-
меюць усе, каму дарагія такія каштоўнасці, як Дабро, Праўда, Жыцце,
Каханне, Мастацтва. Сведчаннем гэтага з'яўляюцца філігранныя па-
змесце, адточаныя па форме радкі:

Лес часамі
Загараецца ад перуна,
Любоў – ад мімалётнага позірку,
Сляза – ад болю...
І толькі песня,
Як алімпійская паходня,
Загараецца ад сонца –
Ад сонца ў сэрцы.

Сонца яго паэзіі сагравае нас і сёння – усіх, каму дарагія дабрыня і
шчырасць, шчасце і гора, хто не шукае палёгкі на пакручыстых
жыццёвых дарогах, ведае, што галоўная служба мастацтва і заклю-
чаецца ў тым, каб праисці праз вернасць гуманістычным ідэалам:

Тыпалагічны сінтаксіс: тэндэнцыі і перспективы

Сярод актуальных проблем сучаснага мовазнаўства праблема тыпалагічнага апісання адзінак дынамічнага сінтаксісу (эліптычных у прыватнасці) з'яўляецца адной з цэнтальных у айчыннай і замежнай навуцы. Такая цікавасць да праблемы з боку айчынных і замежных вучоных тлумачыца неабходнасцю даследаваць і ўпрадкаваць з'явы дынамічнага сінтаксісу, якія апошнім часам набылі рэгулярны і стабільны характар. Станаўленне і развіццё сінтаксісу – аднаго з прыярытэтных напрамкаў сучаснага мовазнаўства, немагчыма без даследавання адзінак дынамічнага сінтаксісу. Зразумець спецыфіку іх структурнай і семантычнай арганізацыі і заканамернасці функцыянавання ў поўным аб'ёме магчыма выключна з выкарыстаннем вытлумачальнага патэнцыялу тыпалагічнай характарыстыкі аб'екта і метадалогіі, якая выяўляла б сутнасць і прыроду сінтаксічнай з'явы.

Развіццё і ўдасканаленне сінтаксічнай сістэмы беларускай мовы прывяло да пашырэння з'яў дынамічнага сінтаксісу, да якіх адносяцца парцэляцыя, кампрэсія, рэдукцыя, эліпсіс, сінанімічныя сінтаксічныя пераўтварэнні, імплікацыя і інш. Гэта ў свою чаргу ўказвае на тэндэнцыю да ўдасканалення механізмаў, што регулююць функцыянаванне моўнай сістэмы. Прагрэс у моўных формах выражэння абуменены перш за ёсё карэляцыяй паміж развіццём мыслення і матэрыяльнымі сродкамі яго што прыводзіць да эвалюцыі моўнай сістэмы ў цэлым, сінтаксічнай сістэмы ў прыватнасці. Эвалюцыя сінтаксічнай сістэмы спрыяе больш шырокаму функцыянаванню дынамічных сінтаксічных адзінак: канструкцый з эліпсізам дзеяслова, парцэляваных канструкцый, канструкцый з імпліцитнай семантыкай, канструкцый з сінтаксічнай рэдукцыяй і кампрэсіяй, вытворных канструкцый, што падпарадкована ўніверсальным моўным законам актуалізацыі неабходнай інфармацыі.

Праблема эліпсіса на працыягі гісторыі мовазнаўства выступала як адна з найболыш актуальных, пра што сведчыць нязменная цікавасць да яе з боку прадстаўнікоў розных сінтаксічных школ і напрамкаў. Прадстаўнікі логіка-граматычнай школы ў мовазнаўстве (М.І. Грэч, Ф.І. Буслаеў і інш.) эліпсіс трактавалі як пропуск кампанента лагічнага суджэння. І ў гэтым выпадку пад з'яву эліпсіса падпадалі канструкцыі з сінтаксічным нулём або нават сказы з іменным выказнікам, у якіх ужыванне звязкі лічыцца адхіленнем ад нормы вяшчынства ўсходнеславянскіх мовах. Прадстаўнікі псіхалагічнай школы ў мовазнаўстве (Т.Ф. Дубоўцева, Н.А. Назараў, М.Л. Макараў, Т.М. Сакалова і інш.) разглядалі мову як феномен псіхалагічнай дзейнасці чалавека. Адсюль і арыентацыя на псіхологію як на тэарэтычную базу даследаванняў. Сказ у межах названай тэорыі выступаў як цэласнае ўяўленне пра аб'екты рэчаіснасці безадносна да структуры

што і служила падставай для адпаведнай кваліфікацыі сінтаксічнай адзінкі. Выпрацоўка тэорыі інварыянтных структур (структурны сінтаксіс) адпаведным чынам паўплывала і на трактоўку з'явы эліпсіса (А.М. Мухін, Т.Д. Шабанова, А.У. Грудзева, M. Wiśniewski, J. Nagata і інш.). Да эліптычных адносілі канструкцыі, у якіх назіраецца пропуск структурна значымага кампанента ў параўнанні з інварыянтнай структурай. Пры кваліфікацыі эліпсіса ўлічваліся і адносіны паміж структурнымі элементамі сказа (дзеяслённая валентнасць) або іх сістэмамі. У межах семантычнай сінтаксічнай школы эліпсіс трактаваўся як «скріданне ці замена нулём на паверхневай структуры сказа тых ці іншых элементаў яго глыбіннай структуры» [1, с. 59]. Эліпсіс даследчыкі адносілі да варыятыўных адрозненняў паміж сінтаксічнымі адзінкамі на той падставе, што названая з'ява закранае толькі план выражэння сказа, і пры гэтым семантычная тоеснасць захоўваецца (Ш. Балі, Т.А. Коласава, Я.У. Лісочанка, С.С. Дзікарова, Е.Н. Радчыкава, B. Hausperger, Z. Vychodilová, A. Unizewska і інш.). Эліпсіс у канцепцыях прадстаўнікоў функцыянальнай школы вылучаўся ў асобную сінтаксічную катэгорыю, а самі эліптычныя канструкцыі лічыліся структурна поўнымі на той падставе, што выконвалі камунікатыўную функцыю, таму і немагчыма было адшукаць адзіны крытэрый непадынаты. Аб'ектам вывучэння большасці даследчыкаў (П.А. Лекант, Г.А. Золатава, I.Ф. Вардуль, K. Carlson і інш.) былі функцыі сінтаксічных адзінак, а таксама моўныя адзінкі розных узроўняў, аб'яднаныя адзінствам семантычнай функцыі.

Відавочна, що ѿ шматлікіх працах назапашаны багаты тэарэтычны і фактычны матэрыял. Пры гэтым неабходна адзначыць, што з'явы дынамічнага сінтаксісу (з'ява эліпсіса ѿ прыватнасці) даследавалія выключна ѿ адпаведнасці з тэорый і метадалогій статычнага сінтаксісу. Эліптычныя канструкцыі ѿ структурным і семантычным плане праектаваліся на поўныя, што прывяло да неадназначнасці ѿ трактоўцы аналізуемай з'явы. І.І. Дзягавец адзначаў: «Наўрад ці якая-небудзь моўная праблема абміркоўвалася ѿ навуцы так доўга і так бурна, як праблема непаўнаты сказа. Над рашэннем гэтай праблемы білася не адно пакаленне айчынных, а таксама і замежных сінтаксістай. Аднак і на сёння яна не толькі не вырашана, але і заблытана да такой ступені, што практична нельга адмежаваць поўны сказ ад няпоўнага, заблітраючыся на тыя лінгвістычныя крытэрыі, якія прапануюцца сінтаксітамі» [2, с. 15]. Падобная неадназначнасць у трактоўцы з'явы эліпсіса, стракатасць і супярэчлівасць канцепцый абумоўлена тым, што існуючыя ѿ сучасным мовазнаўстве метадалагічныя прынцыпы не адпавядаюць сутнасці з'яў дынамічнага сінтаксісу, яны прыдатны для аналізу выключна статычных сінтаксічных адзінак. Таму, на наш погляд, наспела неабходнасць якасна новага падыходу да аналізу з'яў дынамічнага сінтаксісу, эліпсіса ѿ прыватнасці, які адпавядаў бы накіраванасці навуковага пазнання новага часу.

які выяўляю ўсі сутнасць сінтаксічных з'яў і заканамернасці іх функцыяновання канструкцый з улікам антрапацэнтрычнага характеристу дынамічных сінтаксічных працэсаў.

Найбольш мэтазгодным і прадуктыўным мы лічым сінхронны тыпалагічны аналіз з'явы эліпса ў сінтаксічнай сістэме беларускай мовы. Існуючыя сучасныя канцепцыі сінтаксічных тыпалогій як параўнальныя – кантэнсіўная (Н.Б. Мячкоўская, А.Я. Кібрык, І.П. Мельнікаў, А.А. Халадовіч), парадку слоў (А.У. Цымерлінг, А.Я. Кібрык), лінейнай паслядоўнасці ў сінгатах (Л. Тэнье, А.У. Цымерлінг), граматыка-структурная (А.Я. Кібрык, І.Н. Міраслаўская, J. Pottelberge), семантыка-дыstryбуцыйная (Н.У. Шматава, В.А. Круглякова), сінтактыка-семантычная (М.Н. Азімава, S. Karolak), статальнна-дынамічнай антыномії (П.А. Неўская) семантыка-дистрыбуцыйная (С.А. Важнік), так і замкнутых сістэм – структурна-граматычнай (Р. Симић, F. Anstey, R. Grzegorczykowa, Z. Saloni) структурна-семантычная (І.І. Дзягавец), логіка-сінтаксічнай (Н.В. Князева), семантыка-граматычнай (М.М. Каленіченка, M. Стаменов, S. Kitil, L. Lopez), тыпалогія семантычных адносін (Т.Н. Андрэева), семантыка-сінтаксічнай (T. Памыкалава, E. Thompson), функцыянальная (А. Кіклевіч) заснаваны на характеристыках тыпалагічнага класа аб'ектаў. Неабходна адзначыць, што вучонымі назапашаныя багаты тэарэтычны і фактычны матэрыял, які можа быць выкарыстаны ў якасці базавага для далейшых даследаванняў. Аднак тыпалогія канструкцый дынамічнага сінтаксісу ў названых працах не даследаваліся, а значыць так і засталася не выяўленай.

Актуальнаясць падобнага даследавання абумоўлена тым, што ў лінгвістычнай літаратуры не распрацаваны метадалагічныя прынцыпы і тэарэтычнай базы для аналізу адзінак дынамічнага сінтаксісу, адсутнічае канцептуальнае іх апісанне. Тому вельмі важна выяўць фактары, што выступаюць кваліфікуючымі, класіфікуючымі і сістэмайтваральнымі для адзінак дынамічнага сінтаксісу, а таксама вызначыць і сістэматызаваць моўныя механізмы, што рэгулююць іх функцыянованне. Адпаведна застаюцца не выяўленымі ўласцівасці сінтаксічнага аб'екта, якія здольныя вытлумачыць заканамернасці іх функцыяновання, а яны, на наш погляд, заснаваны на спосабах эксплікацыі структурных, граматычных і семантычных катэгорый. Тому тыпалагічнае даследаванне адзінак дынамічнага сінтаксісу адносіцца да ліку фундаметальных і актуальных.

Што датычыць непасрэдна канструкцый з эліпсам дзеяслова, то ў мовазнаўстве практична адсутнічае сістэмны і паслядоўны іх аналіз, які выяўляю ўсіх тыпалогію (парадакальным з'яўлянцца факт, што пытанне пра няпоўныя канструкціў ўваходзіць амаль ва ўсе сучасныя граматыкі), адсутнічае комплекснае іх даследаванне як сукупнасць розных тыпаў. Неабходна выяўць і сістэматызаваць способы і сродкі эксплікацыі сэнсу і граматычных значэнняў у

канструкцыях з эліпсам дзеяслова і ў адпаведнасці з гэтымі способамі стварыць новую арыгінальную класіфікацыю. Падобныя якасці сінтаксічнага аб'екта падаюцца застаюцца навызначанымі.

Для правядзення даследавання па выяўленні тыпалогіі адзінак дынамічнага сінтаксісу неабходна распрацаўваць якасна новую метадалогію і тэарэтычныя асновы тыпалогіі, якая падразумівае іх комплекснае даследаванне і класіфікацыю ў адпаведнасці з тыпалагічным параметрам – кампенсатарнай прыкметай. Такі падыход дазволіць: 1) ахарактарызаваць эліптычныя канструкцыі не па аналогіі з поўнымі, а ў адпаведнасці са способамі эксплікацыі структурных, граматычных і семантычных катэгорый; 2) зрабіць арыгінальную класіфікацыю аналізуемых з'яў на аснове кампенсатарнай прыкметы; 3) выяўіць і сістэматызаваць кампенсатарныя сродкі; 4) вызначыць заканамернасці функцыяновання канструкцый з эліпсам дзеяслова; 5) пабудаваць тыпалогію сістэмы моўных механізмаў, што рэгулююць функцыянованне канструкцый з эліпсам дзеяслова.

Актуальнаясць падобнага даследавання заключаецца таксама ў распрацуўцы новага перспектывнага напрамку ў беларускім мовазнаўстве – тэарэтычнага тыпалагічнага сінтаксісу, які падразумівае даследаванне сінтаксічнай сістэмы беларускай мовы ў сістэме распрацаваных намі каардынат – кампенсаторных уласцівасцей розназуроўневых моўных адзінак.

Распрацаваная і прапанаваная намі мадэль даследавання сінтаксічнай сістэмы беларускай мовы заснавана на параметрах трох узроўняў – структурнай і семантычнай арганізацыі, а таксама на способах эксплікацыі граматычных значэнняў, якія набываюць сістэматызуючыя і кваліфікуючыя характеристы. Пры класіфікацыі аб'екта сінтаксісу неабходна ўлічваць таксама і ступень праявы тыпалагічна істотнай прыкметы. Падобная метадалогія даследавання адзінак дынамічнага сінтаксісу дазволіць прааналізаваць канструкціі з эліпсам дзеяслова ў сістэме распрацаваных намі каардынат – тыпалагічна істотных прыкмет – і тым самым атрымаць новыя звесткі аб спецыфіцы структурнай і семантычнай арганізацыі канструкцій з эліпсам дзеяслова, аб способах і сродках выражэння предыдактыўных катэгорый у аналізуемых канструкцыях, аб сістэме моўных механізмаў, што рэгулююць іх функцыянованне.

Літаратура

1. Бархударов, Л.С. К вопросу о поверхностной и глубинной структуре предложения / Л.С. Бархударов / Вопросы языкоznания. – 1973. – № 3. – С. 59.
2. Дягавец, И.И. Типология русских придаточных предложений нетипичного построения: синтаксические единицы с отклоняющейся структурой : автореф. дис. ... д-ра филол. наук : 10.02.01 / И.И. Дягавец ; Моск. гос. ун-т. – М., 2006. – С. 22.

фотамастацтва і бліжэй пазнаёміца з творчасцю Максіма Танка. Сярод вядомых фотамастакоў – С. Плыткевіч, В. Сібрыкаў, В. Ракевіч і інш.

Усіх зацікаўленых музей запрашае 15 верасня на Мядзельшчыну, каб святочна адзначыць культурную падзею – юбілей нашага славутага земляка.

Літаратура

1. Беларуская літаратура і свет: ад эпохі рамантызму да нашых дзён: выбраныя тэксты для чытання і аналізу / уклад. Л. Баршчэўскі. – Мінск: Радыёла-плюс, 2006. – 496 с.
2. Бугаёў, Д.Я. Паэзія Максіма Танка / Д.Я. Бугаёў. – Мінск: Бел. навука, 2003. – 311 с.
3. Інтэрв'ю з Максімам Танкам: З сэрца здабываць песні // Вячэрні Мінск. – 1974. – ад 15 кастр. – С. 3.
4. Бечык, В.Л. Выбранае / В.Л. Бечык. – Мінск: Маст. літ., 1989. – 478 с.
5. Мікуліч, М.У. Максім Танк: На скразняках стагоддзя / М.У. Мікуліч. – Мінск: Маст. літ., 1999. – 254 с.
6. Танк, М. Збор твораў / Максім Танк; прадм. М. Мікуліча. – Мінск, 2010. – 1008 с.

ЗМЕСТ

УСТУПНАЕ СЛОВА	3
Адамовіч Г.Я. Гармонія і алгебра паэзіі Максіма Танка	5
Аксёнаў М.С. Часавыя канцэпты ў паэзіі Уладзіміра Жылкі	10
Абдулкарім Али Махді. Смысловая структура соматизмов в русском и арабском языках	13
Аскірка Т.А. Максім Танк і заходнебеларуская журналістыка	17
Астапчук А.М. Пераасэнсаванне вобразнага зместу паэмы Максіма Танка «Журавіны цвет» пры перакладзе на рускую мову	21
Базар Н.М. Традыцыі Максіма Багдановіча ў творчасці паэтаў	25
Століншчыны	29
Бароўская І.А. Творчасць Максіма Танка ў музычнай культуры	29
Бурак І.Л. Функцыі знакаў прыпынку ў мастацкім тэксле (на матэрыяле твораў Максіма Танка)	32
Ганчарова-Цынкевіч Т.У, Мельнікова Т.М. Фальклорна-песенныя матывы паэзіі Максіма Танка	34
Гоўзіч І.М. Усходнія монастрафічныя вершы (танка і хоку) у творчасці Максіма Танка і ў сучаснай літаратуры	38
Грамадчанка Т.К. Асаблівасці нацыянальнага літаратурнага працэсу	42
Грынкевіч В.У. «Імперыя, у якой не заходзіць сонца...»: верлібры Максіма Танка	48
Епішава В.Ф. Старэатыпны партрэт палякаў, ці вырашэнне нацыянальнага пытання ў Заходній Беларусі (на прыкладзе раманаў У. Гніламёдава «Расія», «Вяртанне», «Валошкі на мяжы»)	53
Ермаковіч В.У. Нацыянальны фальклор у ранній паэзіі Максіма Танка	56
Жыганава А.П. Асаблівасці ўласаблення антычных образаў у лірыцы Максіма Танка 1980 – 1990-х гг.....	60
Заяц Н.В. «Гартаючы старонкі гісторыі...»: мастацкае асэнсаванне мінулага ў паэзіі Максіма Танка канца 1980 – пачатку 1990-х гг.	64

Зелянкевіч Л.В. Лексіка колераабазначэння ў творчасці Максіма Танка...	68
Зылевіч Д.П. Суадносіны навуковага і мастацкага кампанентаў у сучаснай беларускай пазнавальнай літаратуры для дзяяцей	71
Канавалаў І.У. Некаторыя асаблівасці ўтварэння прыслоўй у гаворках Міншчыны.....	75
Кажамякін Г.В. Філасофізм у апошніх паэтычных зборніках Максіма Танка	78
Каранеўская А.М. Загаловак як сродак перадачы дзеяння асобы ў апавяданнях першай трэці ХХ ст.....	83
Кашлач Н.У. Вобраз Мінска ў лірыцы Максіма Танка і Таццяны Сівец.....	86
Кудреватых И.П. Метафора и сравнение в контексте поэтической речи Максима Танка.....	88
Кузьмінова Л.А. Цвёрдыя жанравыя формы (санет, рубаі, танка, хоку) у творчасці Максіма Танка.....	91
Кузняцова К.С. Культурна-гістарычны аспект у творчасці Максіма Танка і Дануты Бічэль-Загнетавай	95
Кульгавая М.Ю. Пераклічка эпох: Максім Багдановіч і Максім Танк	97
Кязымова кызы Т.М. Вторичные номинации в русском и азербайджанском языках	100
Лобань Н.П. Слова «наарфуе» ў паэтычным радку Максіма Танка (з лінгвістычнага аналізу верша «Песня кулікоў»).....	103
Мазуркевіч Л.М. Зваротак у вершах Максіма Танка.....	106
Макарэвіч К.Т. Медытатыўнасць у лірыцы Максіма Танка і Таісы Бондар.....	109
Мароз С.С., Ржавуцкая М.С. Назоўнікі са значэннем сваяцкай прыналежнасці ў сучаснай беларускай літаратурнай мове	114
Мішчанчук М.І. Паэзія Максіма Танка: рух да жанравай свабоды	117
Мойскі А.Ч. Антытэза ў паэзіі Максіма Танка і Алеся Разанава 1980–1990-х гг.....	122
Новрузов Р.М., Новрузова Г.Ф. Образ Мадонны в поэтическом восприятии Максима Танка и Максима Богдановича	124

Петрушкевіч А.М. Вобраз мастака ў паэмах Янкі Купалы «Курган» і Максіма Танка «Люцыян Таполя»	130
Пісаэрэнка А.М. Стылістычныя фігуры паэтычнага ідыястылю Максіма Танка	134
Плыгаўка Л.Л. Беларуская мова на тэрыторыі Віленшчыны ў міжваенны перыяд.....	139
Рабава Т.М. Семантычныя мадэлі другасных каларатыўных намінацый: на матэрыяле паэтычных твораў Максіма Танка	142
Рагойша В.П. Паэтыка Максіма Танка: дыялектыка нацыянальнага і інтэрнацыянальнага	147
Radyhina R. Maksimas Tankas ir Vilnius	152
Ржавуцкая М.С., Мароз С.С. Беларускае слова ў рускім паэтычным перакладзе (на матэрыяле твораў Максіма Танка)	154
Сацута І.У. Некаторыя асаблівасці склонавых форм назоўнікаў у старабеларускім перакладзе «Гісторыі аб Атыле»	158
Сітко А.Т. Мастацкі ўрбанізм Янкі Купалы і Максіма Танка.....	162
Старычонак В.Д. «Я мушу пакінуць адбітак жыцця на камні, жалезе і золаце»: гіпербала і градацыя ў паэтычных творах Максіма Танка	166
Сухоцкая Т.Ф. Тэма катастрофізму ў эстэтыцы Максіма Танка	170
Сычова С.А. Нацыянальнае быццё ў апавяданнях Максіма Танка і Якуба Коласа	174
Тарасава Т.М. Спавядальнасць «Дзённікаў» Максіма Танка	177
Тачыцкая Н.А., Тачыцкая Г.К., Талайка В.І. «І ва ўсіх нас ёсць Радзіма...»	181
Трафімчык А.В. Распрацоўка фантастычнай тэматыкі ў беларускіх п'есах-казках.....	184
Трухан Ю.Н. Сопоставительный анализ способов фиксации вторичной метафорической номинации в толковых словарях русского и белорусского языков (на материале глаголов ментальной сферы).....	189
Тычко Г.К. Масавая літаратура ў Беларусі: спецыфіка і адметнасць.....	193
Хазанава К.Л. Адлюстраванне духоўнай і матэрыяльнай культуры беларусаў у творчасці Максіма Танка	197

8500

Чайка Н.У. Тыпалағічны сінтаксіс: тэндэнцыі і перспектывы	200
Чарняўская І.С. Візуальная паэзія Беларусі.....	204
Шаўлякова-Барзенка І.Л. Найноўшае беларускае літаратуразнаўства: асноўныя тэндэнцыі і вынікі развіцця ў 2000-я гг.....	207
Шыманская В.Ю. Спецыфіка ўзнікнення новых метафор псіхалагічнай сферы чалавека	211
Настасіч Н.Г. Спадчына Максіма Танка ў Дзяржаўным музеі гісторыі беларускай літаратуры.....	214

Навуковае выданне

ВОСЬМЫЯ ТАНКАЎСКІЯ ЧЫТАННІ (да 100-годдзя з дня нараджэння Максіма Танка)

МАТЭРЫЯЛЫ МІЖНАРОДНай НАВУКОВАЙ КАНФЕРЭНЦЫІ

г. Мінск, 13–14 верасня 2012 г.

Матэрыялы пададзены ў аўтарскай рэдакцыі

Карэктар Л.М. Карапеўская

Тэхнічнае раздагаванне і камп'ютарная вёрстка А.А. Пакалы

Падпісана ў друк 15.02.12. Фармат 60x84 1/16. Папера афсетная. Гарнітура Арыял. Друк Riso.
Ум. друк. арк. 13,02. Ул.-выд. арк. 15,54. Тыраж 100 экз. Заказ 268.

Выдаeец i паліграфічнае выкананне:

Установа аддукцыі «Беларускі дзяржаўны педагогічны ўніверсітэт імя Максіма Танка».

ЛІ № 02330/0494368 от 16.03.09.

Вул. Савецкая, 18, 220030, Мінск.

